

Diset Kvæld

Lumsk

Mit Sind er saa tungt, jeg ser intet Lys
i hele det skumrende, vide Rum.
Jeg bøjer mig sammen of ber om et Raad:
men Himlen er stum.

Jeg stirrer forknyt ud i Kvælden haard
- da sprætter der Stjerne paa Stjerne ud.
Jeg synes de vinker mig en efter en
som smaa Svar fra Gud.

Jeg bøjer mig ned med Tak for ikvæld
og tror paa en Morgen saa klar og høj.
Men da har de Stjærner skjult af Skam,
o Gud hvor de løj!